

Ran

Agerbruger

Agerbrugeren sørger for fødegrundlaget i samfundet.

Hans ansvarsområde er opdyrkning af marker, samt avl og opfedning af produktionsdyr.

Al landbrugsproduktionen afleveres og afregnes af agerbrugeren på lageret på ugentlig basis, og det er også på denne dag, at andre borgere kan træffe masken. Til daglig arbejder agerbrugeren på sin gård uden for byen.

Maskeforventninger

Agerbrugeren er simpel og ligefrem. Masken er stærk, praktisk anlagt og sindig af natur. Agerbrugermasken forventes at være glad og fri for bekymringer, for masken nyder sit stille liv på gården.

Ran

Agerbruger, 37 år

Børnene flokkes, da de ser agerbrugermasken komme ind i byen med en vognfuld korn. De griner, da han er nødt til at dytte for at få dem væk fra vejen. Børnene flokkes ovre ved lageret, hvor han skal læsse af. Ran drejer nøglen, tager posen på sædet ved siden af ham og stiger ud. De små ivrige ansigter får smilet til at blive endnu bredere. De nærmeste børn hopper for at nå posen, men ingen får noget, før det lille ritual er

gennemført. Ran lader som han ikke forstår, hvad det er børnene vil, indtil han "pludselig" ser posen i sin hånd. Så er der sukkerærter til alle. Først da posen er tom, går Ran ind på lageret.

Administratormasken kigger misbilligende på ham: "Det er ikke meningen, at børnene skal have noget, uden det er gået igennem lageret – og deres forældre for den sags skyld". "Herre gud, det skader jo ikke nogen", siger Ran sorgløst.

Du kan lide at være agerbruger, for du arbejder selvstændigt, er ude i den friske luft og så er der en stor tilfredsstillelse ved at se ting, man passer og plejer, gro og blive store.

Ran

Det samme gør sig gældende med dyrene i staldene, der bliver født, vokser op og selv sætter børn i verden. Du har hele verden i miniformat lige uden for din dør. Du høster overskuddet og sikrer dit samfunds overlevelse. Ingen mad, intet samfund. En evigt fornyende cyklus, som du med dit lille bidrag er med til at holde i gang. Man kan godt gå og blive lidt filosofisk, når man er nået til 7. række og har 32 igen.

Du elsker dit job, men det bliver sommetider lidt anstrengende, at alle ser dig som en simpel tåbe, der ikke kan finde ud af andet end at grave i jorden. Du er ligefrem og ukrukket, men ikke simpel. Du sætter faktisk stor glæde i udfordringer af den mere intellektuelle karakter, og du kan forsvare din mening i en diskussion. Problemet opstår først, når man ikke kan se længere end ens næse og derfor tror, at man er noget specielt. Vi er alle blot små krusninger på verdens overflade.

Hakken slår gnister, da den rammer stenen. Et hidsigt slag gør ingen forskel. Ran lufter sin vrede, og bukker sig så ned for at grave stenen løs. Da den endelig kommer fri kaster han den irriteret bort. Så

tørre han sveden bort fra sit ansigt og kigger sig omkring. Da han aner en støvsky på vejen, rynker han panden. Det er lidt besværligt med besøg. Han går ind i huset for at tage sin skjorte og maske på.

Du kan ikke rigtig se, hvorfor det er så vigtigt at bære sin maske hele tiden. Du er klar over dens symbolværdi, og du bærer den også med stolthed, men det er for upraktisk, når man arbejder i marken, stalden eller haven. Du har et hårdt, fysisk arbejde, og en maske ville kun klø ulideligt, hvis du skulle have den på, mens du ordnede dagens dont. Så du har den liggende indenfor. Du ved godt, at det er en utænkelig ting for de fleste at gøre, men helt ærligt, så er maskerne jo bare en historisk tilfældighed, hvis krusning ikke er døet ud endnu. De har reddet jeres samfund og bragt det længere end alle andre, men det giver ikke nogen mening, at de skulle forhindre samfundets fortsatte vækst. Du arbejder altså bedst uden maske, og det mener du, tjener samfundet mest i den sidste ende.

Du kender dog også din besøgstid, og du ville ikke tage til byen eller på anden måde blive set uden

Ran

maske. Et er, hvad du selv synes, men samfundets regler skal overholdes. Hvad man ikke ser, har man dog ikke ondt af. Så længe du går stille med dørene og opfylder din maskes pligt, er der ikke nogen, der skal fortælle dig, hvad du skal og ikke skal.

Månelysen oplyser Rans ansigt. Den lune sommervind kærtegner hans bare overkrop. Dufte og lyde af nattens dyr lokker ham. Et skridt, to skridt, fuldt firspring. Blot sanse, sanse farten, sanse naturen, sanse natten. Ran løber uden noget mål – andet end at nyde en perfekt sommernat. Han ender i en lille lysning i skoven. Noget får ham til at stoppe. Der er andre end ham her, og han er løbet af sted uden maske. Da han ser hende, stopper tiden. Håret, øjnene, kurverne, øjnene, huden, øjnene – øjnene. Ran ved ikke hvordan, men pludselig står han foran hende og lægger sine arme om hende. Et øjeblik farer tanken igennem ham, at hun ikke nødvendigvis vil synes om det, så smelter hun i armene på ham.

Dit hjerte er solgt. Et tilfældigt møde i sommernatten, og I sagde ikke noget under hele seancen. I dyrkede blot hinanden intenst den

hele nat. Og den næste nat, og den næste. Du blev besat af din natnymfe. I mødtes, hengav jer til hinanden og kun sjældent var et ord nødvendigt imellem jer. En kvinde, der lyste af intelligens, vilje, mod og et rent hjerte. Og dertil hendes fuldendte former, glade øjne og drillende smil. Du ved faktisk ikke helt, hvem hun er, for hun var også uden maske den nat eller nogen nat siden da. I er blot to mennesker fortabte for verden. Du har dog rimelig sikker på, at du kan genkende håret og de smukke linjer. Det passer bedst på Tia, som du voksede op sammen med. Hun var egentlig også en smuk pige dengang, hvis du husker efter, men da var det jo mere vigtigt at hive i hendes fletninger. Siden er hun blevet vismand, og det er jo lidt pudsigt, at disse folk, der skal forestille at være rollemodeller for os alle sammen, render rundt i skoven om natten uden maske, men du vil absolut ikke klage. Hendes duft, hendes smag. Hun er en fuldbåren kvinde, og du hungre konstant efter hende.

Den lille skråning i lysningen er tom. Smukt oplyst af månen, men tom. Ran er tidligt på den, så han lægger sig på skråningen og venter. Morgensolen viser sig, og

Ran

hun er stadig ikke kommet. Han kan ikke fatte det. Han venter. Formiddagssolen vækker hans tørst og sult. Han venter. Middagssolen stikkende hede driver ham hjem, men han kommer igen, da aftensolen sænker sig. Han venter. Månen er den eneste, der ser hans sorg og kvide.

Du var knust. Du havde ingen anelse om, hvorfor hun pludselig ikke kom til jeres lille, hemmelige sted. Dit hjerte vred og vendte sig i frygt for, om der var sket hende noget, og du begyndte fast at tage ind til byen. Hvis det var Tia, så er hun i hvert fald ikke død. Hun holdt tale til en af de store borgersamlinger. Hun tabte tråden og kunne ikke sige noget foran mikrofonen – det må ikke ske for en vismand. Du var splittet mellem at have ondt af hende og fryde dig over hendes nederlag. Du har det dårligt med at ønske hende det ondt, men hvordan tror hun, at hun kan bruge dig som et legetøj og så bare smide dig væk? Bare fordi hun er vismand. Du besluttede dig for at gå ind og snakke med hende, men førstevogteren stod i døren og krævede at få at vide, hvad du ville derinde. Hvad skulle du svare? Du måtte gå derfra med uforrettet sag.

Nu brænder uvisheden i din mave. Dit hjerte føles, som om det er blevet naglet til en væg, og dine tanker kastes hid og did. Du får ikke lavet noget på gården, men går blot rundt i en døs og er fanget i dine tanker. Det ene øjeblik opfinder du undskyldninger for, at hun ikke kan komme til at se dig, det andet forestiller du dig, hvordan hun nu gør sig lystig med en anden. Du kan ikke fortsætte på denne måde.

En bil ude på gårdspladsen river Ran ud af hans tanker. Han griber forfjamsket efter sin maske, genkender bilens lyd og tøver et øjeblik. Så tager han sin maske på og går ud. "Hej Ran, hvor er det længe siden!", nærmest råber Deze, da hun kommer løbende over til ham. "Det er det, men du har jo også haft din udstilling", siger Ran, mens han tager imod hendes knus. "Det gik så godt, du skulle have været der", kvidrer Deze videre, da de går op mod skoven. "Det var jeg også, men jeg ville ikke forstyrre – du stod og snakkede så godt med vismændene".

Deze og dig har en fælles forståelse for naturen. Det startede en dag med, at du gik og arbejdede, og pludselig kom kunstnermasken

Ran

kørende ind på din gård og spurgte, om ikke hun kunne få en rundvisning. Du var noget overvældet, men glad for, at der var nogen, der interesserede sig for, hvad du lavede. Som I gik og snakkede, viste det sig, at I begge var glade for naturen, så I aftalte at gå en tur i skoven den efterfølgende weekend. Den tur blev til mange ture, og nu er det et fast foretagende, at Deze kommer ud, når hun har tid, og så går i en tur i skoven – ofte med en madkurv og et tæppe, så I kan blive der hele dagen. Du siger ikke så meget, men Deze elsker at snakke, og du elsker at lytte til hendes mange historier. Og I elsker begge at nyde duggen på bladene, rådyrene og skovens blomster. En gang imellem, når du besøger hendes kunstudstillinger, kan du da også genkende elementer fra det, som I har snakket om.

En gang overvejede du faktisk, om ikke du skulle fri til Deze, for hun er et behageligt menneske, og du har længe drømt om at få nogle børn. Så fandt hun sin Am, og det var lidt ærgerligt, men det var ikke, fordi du faldt på røven over det. Du er heller ikke sikker på, at Deze ville have sagt ja alligevel, for du fornemmer, at hun ikke helt kan

slippe sin opfattelse af agerbrugeren som mindre værd, selvom hun kender dig. Hun har intet at udsætte på dig, men derfra og så til at gifte sig med en maske, hun ser som værende under hendes stand. Den slags irriterer dig, for du ser din maske som første betingelse for, at der overhovedet er et samfund. Hele problematikken er dog blevet inderligt ligegyldigt, for nu er der kun din maskeløse elskerinde, du kan tænke på. Du vil have hende, og du vil have børn med hende. Hun skal være din for evigt, hvis du ellers kan finde hende. Hvis hun ellers vil have dig. Din mave knuger sammen ved tanken.

"Le foreslog mig at bede dig om hjælp", siger kræmmersmasken ved din dør. Hun ved ikke helt, hvor hun skal gøre af sig selv. "Kom inden for, lad mig høre, vil du have lidt kaffe?", siger Ran, allerede i gang med filter og bønner. "Sagen er, at administratormasken opfinder særregler og andre underlige ting, for at genere mig i mit arbejde", forklarer Alis. "Det kan han da ikke? Kedelige Bor?", udbryder Ran forundret. "Man skal ikke kalde ham kedelig, bare fordi han udfylder sin pligt som administrator, men det gør han ikke lige nu", siger Alis

Ran

først lidt irttesættende, men tager så sig selv i det. "Hvordan kan jeg hjælpe?", spørger Ran.

I har indgået et forbund, *kræmmerforbundet*. Udover Alis og dig, har I også overtalt håndværkeren, Ki, til at hjælpe jer. Det går i al sin enkelthed ud på, at I sørger for at koordinere jeres ture ind til lageret, så administratoren ikke kan gøre forskel på Alis og I andre. Du har desuden fået en god undskyldning til at invitere dem ud til en lille middag. Du elsker at lave mad, men det er så sjældent, at der er nogen, der gider bevæge sig helt ud på landet. Deze kommer en gang i mellem, men man kan lige så godt gribe hver en chance, man kan få. Du føler faktisk lidt, at I klinger godt sammen, I tre. Det er hyggeligt at sidde og snakke efter maden, og der kommer nogle spændende diskussioner ud af det.

Der er dog en ting, som I ikke kan blive enige om, og det er, hvad I skal gøre til maskeskiftet. Alis har mange store planer, der ikke kun indbefatter administratoren, men også Le og andre. Du ved ikke helt, om du kan støtte op om dem, for du har rigeligt med ting, du skal opnå under maskeskiftet. Du finder jo helt sikkert ud af, hvem der er

din hemmelige elskerinde, men hvordan det ender, er en helt anden sag. Du frygter lidt, hvad der kan ske. På et helt mere jordnært plan skal man jo også sørge for at få sig en maske, man kan lide, men det bliver næppe noget problem, for du har det fint med at være agerbruger, og det er sjældent, at der er andre, der gider det. Dem om det. Men du har også tænkt på, at det kunne være rart med en hjælper. Der kommer højere og højere leveringskrav fra lageret, og du kan da lige klare det nu, men næppe helt frem til næste maskeskift, så en ny agerbrugermaske ville være en god aflastning. Der er jo også en ungdomsmaske, der skal til at have sin første voksenmaske, så de to ting går jo lige op. Det er i hvert fald værd lige at nævne for førstevismanden inden maskeskiftet.

Først og fremmest kommer det her maskeskift dog til at handle om Hende.

Ran

Rans masker

- 12. generation: Ungdomsmaske
/Agerbruger
- 13. generation: Agerbruger
- 14. generation: Agerbruger

Relationer

Nærmeste

Hende

Du svømmer væk, når du tænker på Hende. Før du mødte Hende, havde du da hygget dig med et par kvinder, og du vidste også med dig selv, at du skulle have børn, men det virkede mere som et projekt – nu er det en naturlighed. I var fuldstændig opslugte af hinanden, når I mødtes, og det var som om tiden ikke fandtes, når du havde Hende i dine arme. Du mindes stadig Hendes duft, Hendes silkehud, Hendes øjne klarere end stjernerne. Hendes fravær er en konstant pine, der pludselig har gjort dine dage til en ulidelig trædemølle, der ikke føles værd at dreje rundt. Du er næsten sikker på, at Tia er Hende, men hun ser

ud til ikke at ænse dig. Det kan da ikke have været ligegyldigt for hende, det I havde sammen? Det er måske noget, hun gør regelmæssigt? Hvor mange andre end dig, er der? Du kan ikke spørge hende, så spørgsmålene brænder langsomt hul i dit hjerte.

Deze (kunstner)

Din gode ven. Hun kommer på besøg en gang i mellem, og så går I en tur i skoven. Du får ikke så ofte besøg, og Deze er altid god at tilbringe tiden sammen med, så du glæder dig til, hun kommer og besøger dig, men hendes maske kræver en del af hende, så nogle gange går der en del tid mellem hvert besøg. I har en del fortrolighed i mellem jer, men du har ikke nævnt dine natlige møder til hende. Du har sommetider leget med tanken om at fortælle Deze, at du ofte går uden maske, men du har alligevel ikke rigtig turdet. Det er en meget ekstrem ting at gøre. Før din maskeløse elskerinde overvejede du at fri til Deze, men nu er det ikke længere aktuelt. Deze er også opdraget af sine forældre til at se ned på din maske. Hun ser ikke ned på dig, men hun snakker heller ikke højt om, at hun er ven med en agerbruger – hun siger højst sandsynlig, at hun er

Ran

ude at søge inspiration, når hun besøger dig. Du kan ikke tage hende det ilde op, for du kender godt folks fordomme om din maske, og du vil ikke bringe hende i forlegenhed. Du tager imod et menneske, som det er, og hvis de lyver for sig selv, så er det deres problem.

I dagene omkring maskeskiftet har du aftalt at overnatte hos Deze. Du har sovet på hendes sofa før, for der er langt ind til byen, og det plejer at være hyggeligt at være på besøg hos hende.

Venner og bekendte

Alis (kræmmer)

En spændende, men også lidt skræmmende kvinde. Du kommer godt ud af det med de fleste, så I falder da i godt fodslag med hinanden, men du har også fundet ud af, at der er tidspunkter, hvor du holder mund. Alis virker meget besat af tanken om masker – om at opgive sin egen identitet for samfundets bedste. Det var vel derfor, hun forlod sin familie ude i barbarland, hvor hun oprindelig kommer fra. Hun vil kun fortælle, at der var forfærdeligt derude, der var vist krig, men du er alligevel lidt nysgerrig efter at vide, hvordan der

ser ud. Under alle omstændigheder hjælper du gerne Alis med at stoppe administratormaskens misbrug af sin stilling, for du kan ikke lide den slags, og i det hele taget elsker du at hjælpe folk.

Ki (håndværker)

En noget stille kvinde, som du ikke rigtig kan få lov til at kigge ind bag masken på. De fleste mennesker plejer at slappe af i dit nærvær, for de føler ikke, de skal bevise noget over for en agerbrugermaske, hvilket er endnu en grund til, at du er glad for din maske, men Ki holder stramt fast. Du tør ikke være pågående overfor et menneske, du først lige har lært at kende, og specielt ikke en, der holder kortene så tæt til kroppen som Ki. Men du er lidt nysgerrig over, hvordan hun egentlig er, hvis hun blødte op. Du har under alle omstændigheder fundet et ømt punkt hos hende. Hun klapper i som en østers, hvis talen kommer ind på Sti, hendes mand, der har en gøglermaske.

Le (lærer)

Din gamle lærerinde. Det er nu ikke, fordi hun er så gammel endda. Faktisk er hun kun fem år ældre end dig, og du havde hende da også kun de sidste tre år af din ungdomsmaske. Før den tid havde

Ran

du den nu pensionerede Gerr som lærer. Du var vist en frygtelig elev, for bøgerne var ikke lige dig, men til gengæld elskede du at lave sjov med dine sidekammerater og din unge lærerinde for den sags skyld. Men hun er et dygtigt menneske, der tænker, før hun taler, og du har stor respekt for hende og hendes arbejde. Alis virker også meget glad for hende.

Andre

Bor (administrator)

Administratormasken er en af de få, som du ikke rigtig synes om. Det er ikke, fordi han er ubehagelig eller noget, men han er et utroligt kedeligt menneske uden nogen form for fantasi. Det er nok ikke uden grund, at han har valgt at styre lageret – og at han gør det med millimeterpræcision. Det er umuligt at indlevere eller få udleveret noget uden at have udfyldt alenlange formularer om dit og dat. Og der er ingen kære mor, hvis man har udfyldt den forkert. Hvis man ville have syv løg, og man skrev det på sedlen, men der stod kg bagefter, så får man 7 kg. Det kan ikke nytte noget at diskutere, for han har reglerne på sin side. Det har han altid. Men det ser ud

til, at han bøjer dem lidt en gang i mellem for at genere Alis. Hvorfor forstår du ikke, men det kan selvfølgelig være Alis baggrund. Én ting kan du dog ikke være sur på Bor for. Han opgav – med stor skandale til følge – agerbrugsmasken midt i en generation, og det kom som sendt fra himlen for dig. Skolegang hang dig langt ud af halsen, og du har aldrig fortrudt at tage agerbrugermasken.

Sti (gøgler)

Kis mand. Du kunne godt tænke dig en snak under fire øjne med den mand, for et menneske bliver ikke bare lige så indelukket, som Ki er. Det ville ikke nødvendigvis blive en venlig snak. Du har altid moret dig over hans forestillinger, men der kan jo godt gemme sig mindre behagelige ting bag masken.

Førstevogteren

Du har ikke haft meget med ham at gøre, men han skulle efter sigende være en dygtig mand til sit job. Hvis det job er at trampe ind over dine marker, så må du give rygterne ret. Vogterne er fuldstændig ligeglad med, hvad de selv skal leve af. Og de er ikke til at diskutere med. Det var førstevogteren så sandelig heller

Ran

ikke, den dag du forsøgte at komme til at tale med Tia. For en sjælden gangs skyld følte du dig meget lille og sårbar.

Agerbrugeren og maskeskiftet

Agerbrugeren har aldrig rigtig fri, for han har sin gård at passe, men du har fået det arrangeret, så du kan blive i byen nogle få dage omkring maskeskiftet.

Det er egentlig din fridag, men normalt giver de praktiske masker en hånd med til forberedelserne op til maskeskiftet, og måske har Deze også brug for en hånd. Kunstnermaskerne plejer i hvert fald at optræde eller udstille værker på dagen.